

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Den 23. marts 1979

Folketingets arbejdsmarkedsudvalg,
Christiansborg,
1218 København K

**Vedrørende lovforslag nr. L 196 til lov om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler
m. v.**

Dansk Arbejdsgiverforening har i en skrivelse til Folketingets medlemmer af 21. ds. tilkendegivet sine principielle synspunkter på det foreliggende forslag til lov om forlængelse af de kollektive overenskomster, hvoraf fremgår, at forslaget i den nuværende økonomiske situation vil forringe vor konkurrenceevne og dermed forringe mulighederne for løsning af de mere fundamentale problemer i dansk økonomi.

Efter at have haft lejlighed til at studere lovforslaget ønsker vi at gøre arbejdsmarkedsudvalget opmærksom på følgende specielle problemer:

Det fremgår af lovforslagets § 9, stk. 1, at fordelingen af de 225 mill. kr. inden for DA/LO-området skal være endeligt afgjort – i givet fald af Overenskomstnævnet – inden den 1. maj i år.

Denne tidsfrist er helt uacceptabel. Det fremgår af § 2, stk. 1, punkt 3, at beløbet bl. a. skal anvendes til afhjælpning af opståede uligheder, og at fordelingen først skal have virkning i 2. overenskomstår.

Reale hensyn taler derfor for, at fristen forlænges til 1. januar 1980, således at man, om nødvendigt, ved fordelingen kan tage hensyn til uligheder opstået også efter marts 1979.

Vi konstaterer med tilfredshed, at arbejdsministeren i sin forelæggelse af lovforslaget

har lovet positivt at overveje en lempelse af fristen, og må også på denne baggrund gå ud fra, at arbejdsmarkedsudvalget vil stille sig positivt over for en sådan fristforlængelse.

Som en naturlig konsekvens heraf bør der også i § 9, stk. 2, åbnes mulighed for en tilsvarende forlængelse af fristen for fordelingen af de $\frac{3}{4}$ pct., som inden for andre overenskomstområder skal gælde for 2. overenskomstår, hvilket naturligvis ikke forhindrer, at overenskomstparterne på disse områder kan finde det mest hensigtsmæssigt at få løst deres problemer samtidigt for såvel 1. som 2. overenskomstår.

Det fremgår af § 15, at loven træder i kraft den 30. marts 1979.

Ifølge bemærkningerne til § 2 er det regeringens tanke, at forhøjelsen af garantibetalingen med kr. 1,20 skal træde i kraft allerede den 1. marts 1979, altså med tilbagevirkende kraft. Det er i strid med almindelige retsgrundsætninger at gennemføre love, der medfører omkostningsstigninger med tilbagevirkende kraft. Det vil skabe store praktiske vanskeligheder for virksomhederne at administrere en sådan bestemmelse, og det forekommer urimeligt at påtvinge erhvervslivet omkostninger, som det for en lang række virksomheder ikke vil være muligt at indregne i priserne i tilfælde, hvor de pågældende varer og tjenesteydelser allerede er leveret.